

Alkohol in ti

Ko sem prvič v roke vzela steklenico,
je bilo to zato, ker me je tako zelo spominjala nate.
Občutek alkohola, ki je z vsakim požirkom postajal manj pekoč,
je prinašal znano bolečino tvojih besed, tebe in tvojo moč.
Besede, ki si jih izpljunil v moj obraz,
vsak pijan večer, na ves glas.

Ta znana bolečina alkohola, ki vsakdan večkrat zdrsi po mojem grlu,
prinaša podoben občutek cmoka bolečin,
kot tisti, ki si ga ustvaril s tem, ko si raje pozabil
in sem namesto opravičila zaslišala še en »čin«.

Razlog, zakaj sem prvič v roke vzela steklenico,
je bil spomin nate, ko si se pijano naslonil na polico,
me še zadnjič skrbno pobožal in za vedno zatisnil oči.
Tebe morda res več ni, vendar boš meni, kot kavna usedlina v kavi,
za zmeraj dajal grenak priokus, ki bo ostal v moji glavi.

Življenje se kot šahovska igra spreminja z vsako potezo.
Navdihnil si me, da naredim dobro potezo
in prekinem to čarobno alkoholno vezo.

Razlog, zakaj sem zadnjič v roke vzela steklenico,
je bil daljni spomin nate, ko si me še kot deklico
nežno potisnil na gugalnici, me prijel za roko
in si me, namesto da bi šel v bar, dvignil kar se da visoko.

Neja Mihevc, 9. b
OŠ Lava
Mentorica: Nina Senica